

raade har den alt afgørende Indflydelse, nemlig Statsbanerne. Her har ingen ventet noget godt for dette Aar, idet man for 1927—28 har projekteret et Underskud paa godt 26 Mill. Kr., men nu viser der sig efter de foreliggende Regnskabsoversigter det beklagelige, at ikke alene Godsmængden trods Fragtnedsættelsen ikke er gaaet ret meget i Vejret, men tillige, at Personindtægten er gaaet, endda ret stærkt, ned. Jeg tror derfor, at man desværre har Lov til at betragte det som en Kendsgerning, at Underskuddet for Statsbanerne for 1927—28 vil blive endda ikke saa lidt større end budgetteret, og her maa man ikke glemme, at de Beparelser, man har indført dels ved Forandring af Tjenestemandsløven og dels ved, at der efterhaanden afskediges en Del overflødig Personale, saare langt fra kommer til at virke ind paa hele Finansaaret. Forandringerne i Lønningerne vil som bekendt faa Indflydelse paa de 9 Maaneder, Afskedigelserne paa 3, højst 4 Maaneder. Jeg tror altsaa, at man her maa regne med et væsentligt større Underskud end budgetteret, og det vilde ingenlunde forbyse mig, om der her kom et Minus paa 6—8 Mill. Kr.

Vender vi os saa til Skatterne, viser der sig absolut saavel for dette Aar som for det Aar, hvorover vi har Statsregnskab, saa vidt jeg kan bedømme, en Tendens til det bedre. Der er gennem Formue- og Indkomstskatten ventet at ville indkomme 95,6 Mill. Kr., idet det jo maa erindres, at man ved Finanslovsforslagets tredie Behandling vedtog en vis Skattelettelse. Efter den højtærede Finansministers Udtalelse ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse, maa jeg gaa ud fra, at vi her kan vente en Forbedring paa 6—7 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at den Forbedring, vi her efter min Mening kan vente os, nogenlunde svarer til den Forværring i Statsbanernes Økonomi, som efter min Mening vil vise sig for indeværende Aar.

Saa er der endelig det andet Punkt, som jeg personlig mener har saa stor Indflydelse paa Statens Budget, nemlig Forbrugsafgifterne. I 1926—27 har Forbrugsafgifterne givet et Beløb paa 208 Mill. Kr., i indeværende Finansaar regner man med ca. 200 Mill. Kr., og knapt nok det. Ser man de maanedlige Lister efter, vil man se, at Forbrugsafgifterne for det første Halvaar er gaaet ned med 2 Mill. Kr., og gaar man ud fra, at det bliver tilsvarende for det følgende Halvaar, vil det altsaa sige, at Forbrugsafgifterne for 1927—28 vil give en Indtægt paa ca. 204 Mill. Kr. i Stedet for de 208 Mill. Kr. i 1926—27, men det vil

dog sige, at Indtægten bliver 5 Mill. Kr. højere end budgetteret paa Finanslovsforslaget. Hvis der ikke paa andre Punkter kommer Forskydninger af større Betydning, vil det altsaa sige, at Indtægtsregnskabet for 1927—28, trods det, at Statsbanerne giver et ringere Resultat end ventet, dog maa antages at blive endda nogle Millioner Kroner bedre end budgetteret.

Som det vil vides, viser Finansloven for 1927—1928 et Overskud paa ca. 5 Mill. Kr., og lægges hertil et lignende Beløb, vil det altsaa sige, at vi faar 10 Mill. Kr. til Imødegaaelse af Tillægsbevillingsloven. I de seneste Aar, har Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven — og da navnlig, naar man kan se bort fra Udgifterne til Mund- og Klovesygen, en Sygdom, vi, saa vidt jeg ved, heldigvis ikke har for Tiden — været meget minimale, idet Udgiftstallet paa den sidste Tillægsbevillingslov var 6,8 Millioner, hvoraf alene Landbrugsministeriet omfattede de 4,6 Millioner, og da vi endvidere erfaringsmæssigt ved, at Udgiftsparagraferne ikke virker fuldt saa haardt, som de lyder, mener jeg derudfra at turde slutte, at 1927—1928 i Virkeligheden tegner særdeles lyst, idet jeg altsaa betragter et Overskud fra 6 til 10 Mill. Kr. som et særdeles pænt Resultat. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister, naar han atter faar Ordet, vil tiltræde dette mit Lyssyn eller vil paa-vise, at jeg har taget fejl i Bedømmelsen af Tallene.

Jeg vender mig da saa til Aaret 1928—29. Der er det jo klart, at for dette Aars Vedkommende er vi i langt højere Grad paa gyngende Grund end for det Aar, hvori vi befinder os, og for hvilket vi dog har et nogenlunde sikkert Middel til at bedømme, hvorledes Indtægterne vil falde ud, et ganske nøjagtigt Middel til Bedømmelse af Formue- og Indkomstskattens Provenu og en dog ikke helt ringe Mulighed for ogsaa at bedømme, hvorledes Forbrugsskatterne vil gaa ind. For 1928—29 har vi ikke disse Holdpunkter, og om der er skønnet rigtigt, naar man har ansat Indkomst- og Formue-skatten til 100 Mill. Kr. i Stedet for et lavere Beløb, derom er det fornøftigvis umuligt at have nogen Viden, idet jo den sidste Halvdel af Finansaaret kan give ubehagelige Overraskelser i Retning af, at Indkomsterne bliver endnu mindre, end de var i Aaret 1926, med andre Ord, at Indtægten for den almindelige Skatteborger som Helhed bliver ringere i 1927 end i 1926.

Jeg har i Virkeligheden ikke noget som helst Holdpunkt for en Bedømmelse af dette Forhold. Jeg er tilbøjelig til at